

ELLEN MARGRETHE POULSEN

Offentliggjort d. [26. maj 2016](#)

Da Ellen Margrethe Poulsen var 11 år, forlod hendes mor hjemmet under aftensmaden uden at sige farvel. Ellen var tvunget til at blive voksen og lære at klare sig selv.

ELLEN BLEV VOKSEN SOM 11-ÅRIG

Tekst og foto af Jonas Bengtson fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, 1. semester hold 2.

Ellen Margrethe Poulsen var 11 år, da det ringede på døren efter aftensmaden. Hvem, der ringede på, ved hun ikke. Hun ved dog, at hendes mor forsvandt ud af døren for at forsvinde ud af familien. Den nu 82-årige Ellen fik ikke så meget som et farvel fra sin mor.

”Jeg kan ikke forstå, hvordan man kan sætte børn i verden og så bare ignorere dem,” siger Ellen.

Uden en mor i hjemmet til at tage sig af det huslige stod Ellen pludselig i en situation, hvor hun var nødt til at overtage ansvaret for husholdningen. I starten kunne hun ikke finde ud af at lave mad. Der var dog ikke andre alternativer end at lære det.

"Hvordan kunne de gøre det over for et barn?" spørger Ellen med henvisning til sin enorme arbejdsbyrde i hjemmet. Hun gik stadig i skole, som om intet var forandret. Men det var det. Når hun var færdig i skolen, kunne hun bruge sin tid på at gøre rent eller vaske tøj. Ellen var ikke det ældste barn, og når hun tænker tilbage, er hun faktisk ikke klar over, hvorfor det var hende, der måtte overtage moderens opgaver i hjemmet.

Hun husker dog meget tydeligt, at faderen heller ikke var meget hjemme. Han var mekaniker og havde egen virksomhed, hvorfor Ellen måtte stå for blandt andet indkøb af mad. Pengene til det lagde faderen på bordet, inden han tog på arbejde, og herefter måtte Ellen ordne resten.

TRUENDE, ALKOHOLISERET MAND

Senere i livet måtte Ellen indse, at hun var nødt til at forlade sin mand, med hvem hun havde fået tre børn. Manden var alkoholiker og gjorde et stærkt indhug i parrets økonomi med sine våde vaner. "Jeg var bange for ham til sidst," siger Ellen.

Han lagde aldrig en hånd på hende, men truende adfærd gjorde hende nærmest paralyseret.

Da hun endelig fik taget sig sammen til at beordre manden ud af døren, kunne hun mærke en kæmpe sten falde fra brystet. Igen kunne hun mærke sig selv.

Nu stod hun og skulle brødføde tre børn uden et velbetalt job. Men for Ellen var det, og er det, vigtigt at kunne klare sig selv, så hun tog problemerne i stiv arm. En indstilling hun tillærte sig i barndommen, hvor hun også blev nødt til at lære at klare sig selv.

Da manden ikke længe efter tog livet af sig selv, følte Ellen en klar skyld. Hun havde dog ikke meget tid til at bearbejde skyldfølelsen. Hun skulle stå op hver dag klokken 4 for at møde på arbejde klokken 5 på bryggeriet Ceres, hvor hun skulle gøre rent. Det værste for hende i denne sammenhæng var ikke at møde klokken 5. Det værste var, at det betød, at børnene selv måtte stå op og gå i skole.

Forholdet til sine børn har været rigtig vigtigt for Ellen. Når hun for eksempel selv måtte sy børnenes tøj, fordi der ikke var penge til nyt, skulle børnene aldrig tvivle på Ellens kærlighed til dem.

”Jeg kunne da aldrig finde på at forlade mine børn,” siger Ellen.

Ellen vil gerne anerkende, at hun har levet et hårdt liv, men hun har altid kunnet finde en stolthed i at kunne klare sig selv. For Ellen har det aldrig været et spørgsmål om, at nogle problemer er for store. Det har blot handlet om at finde en måde at løse sine problemer på.

EN NØDVENDIG FORSVARMEKANISME

”Jeg tror selv, at der er meget, jeg har fortrængt,” siger Ellen. Hvorfor ved hun ikke, men hun har en klar idé om, at det har været en forsvarsmekanisme for hende. Hun føler, at hun har været nødt til at gemme oplevelser væk i sit indre for at kunne klare den næste dag og den næste dag.

Som barn pådrog Ellen sig en vane med at kravle under dynen og tage den helt op til hagen. I denne positur kunne hun tænke dagen igennem, og her følte hun sig tryk. Hun havde brug for et sted at være tryk, fordi hun følte sig svigtet. Vanen med at finde tryk under dynen er stadig en del af Ellens hverdag. Den hænger fast.

Ellen har levet et liv, der har budt på store udfordringer. Forældrenes skilsmisse og skilsmissen fra sin egen mand står som to af de mest toneangivende. Ellen har altid gjort sit ypperste for at klare udfordringerne selv. Nu, da hun er kommet på plejehjem, har hun det bedre end nogensinde. [/vc_column_text] [/vc_column] [/vc_row]

Ellen Margrethe Poulsen har tre børn, der alle er gode til at besøge hende på plejehjemmet. Fotograf Jonas Bengtson.